

Posudek

na diplomovou práci **Venduly Pincové** „Imateriální újma v občanském právu“

(práce čítá 80 stran psaného textu s připojením zkratk, seznamu rozsáhlé odborné literatury, včetně internetových zdrojů, použité judikatury, jakož i přehledu příslušných právních úprav).

Již úvodem je třeba říci, že předložená diplomová práce má po všech stránkách, včetně zvolené struktury, velmi uspokojivou úroveň, nemám k ní proto v podstatě žádné závažnější připomínky ani věcného ani formálního charakteru.

Obecně lze konstatovat, že celý obsah zpracování, jeho zvolená struktura a analytické výklady přesvědčují o tom, že diplomantka zvládla suveréně zvolenou tematiku, výborně se orientovala v jednotlivých – nikoliv vždy jednoduchých – problémech nové nové pozitivně právní úpravy. Bohatě využila a zároveň a poměrně samostatně aplikovala i rozsáhlou odbornou literaturu, včetně literatury nejnovějších komentářů, přiléhavě citovala k doplnění vlastních výkladů judikaturu obecných soudů a nejednou i Ústavního soudu. Oceňuji zejména její literární snahu postihnout co nejvšestranněji specifické znaky zkoumaných případů. Nemohu nepřipomenout i její střízlivě kritický přístup k posuzování jednotlivých otázek, včetně upozornění na některé zákonné formální nejasnosti vlastní právní úpravy.

Práce je jako celek přehledně rozdělena do dvou velkých částí, z nichž každá má v autorčiných výkladech své místo a opodstatnění.

Prvá část práce se zabývá obecnými otázkami deliktního práva, včetně poukazu na odklon nové pozitivněprávní úpravy od jednotného pojetí deliktu. Ikdyž je v této části práce patrný celkem přirozený vliv použité literatury, nicméně celkové uchopení problematiky svědčí o přemýšlivosti diplomantky, o její systematickosti, jakož i o určité samostatnosti přístupu. V této části práce se diplomantka mj. vyjadřuje i k pojetí právní odpovědnosti v soukromém právu. Odklání se přitom od pojetí retrospektivního a ztotožňuje se s pojetím preventivním. Pravda, jejímu názoru svědčí neobvykle samo zákonné pojetí právní odpovědnosti. Rád bych však poznamenal, že tento argument ještě sám o sobě není dostatečným důkazem ke zaujetí pojetí.

Těžiště této první části práce spočívá poměrně v obsáhlých výkladech diplomantky o pojetí újmy v imateriálním smyslu a o jejím odčiňování. Jestli jsem plně porozuměl psanému textu, diplomantka naznačila určité výhrady k tomu, že odčinění imateriální újmy zůstává výslovně odkázáno na zákonnou úpravu, popř. na smluvní ujednání. S touto výhradou bych souhlasil, neboť by

to přispělo jednak k celkové jednoduchosti právní úpravy, jednak – a to zejména – k velké diskreci soudů při určování přiměřenosti odčiňované imateriální újmy.

V druhé části práce diplomantka rovněž svědomitě zpracovala jednotlivé případy vzniku imateriální újmy z hlediska významu chráněných statků, zejména života a zdraví člověka. Za zmínku stojí i upozornění na diplomantčin text věnující oprávněně pozornost stoupajícímu významu imateriální újmy vzniklé nezákonnými rozhodnutími a nesprávným úředním postupem.

Při ústní obhajobě doporučuji se věnovat otázkám volby kritérií při určování přiměřeného odčinění imateriální újmy soudy.

Předběžné hodnocení: výborně

prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.